

hvor De kan se, hvor forførdelig haardt denne mellemkommunale Beskatning rammer Frederiksberg, som i Aar vistnok skal afgive ca. 1,300,000 Kr. af den personlige Indkomstskat i mellemkommunal Skat til København og efter det Forslag, der her er Tale om, vil komme til at afgive flere Hundred Tusinde Kr. mere, uagtet der ikke er Tale om noget Skattely paa Frederiksberg. Man taler saa meget om, at man skal forhindre, at Folk flytter ud i et Skattely for at unddrage sig Skat. Jeg for mit Vedkommende er villig til at optage en Forhandling om at indføre en Forskelsbeskatning, saa at ingen kan indvinde noget ved at flytte ud i et Skattely. Vi har talt om det i Udvalget, men er enige om, at det ikke kan nytte ved denne Lejlighed at komme ind paa saa stor principiel Forandring af Grundlaget for hele den mellemkommunale Beskatning. Men jeg vil da meget anbefale, at man nu vedtager det Forslag, Ændringsforslag Nr. 2, hvorefter det skattefrie Beløb, naar det mellemkommunale Forhold vedrører enten København eller Frederiksberg, sættes op til 4,500 Kr. Det er kun en simpel Rimelighed og Billighed overfor Frederiksberg og de omliggende Kommuner og en simpel Konsekvens af, hvad der ved anden Behandling blev vedtaget for det øvrige Land.

Da vi skulde til at stille Forslag til tredie Behandling, fandt vi det rigtigst ogsaa at optage det andet Forslag, Ændringsforslag Nr. 1, om at undtage Medlemmer af Bestyrelser, Repræsentantskaber „eller lignende“, som der staar — jeg ved ikke, hvor omfattende dette „eller lignende“ kan blive i Praksis. Der var ganske vist der noget større Forskel paa Stemmetallet, men under Hensyn til, at mange var fraværende, og da vi, som sagt, alligevel skulde stille Ændringsforslag, fandt vi det rigtigst at tage ogsaa dette Forslag med, fordi vi vedblivende syntes, at det var urimeligt at udvide den mellemkommunale Beskatning saa stærkt, som det her er foreslaaet, ikke blot til dem, der har Lokale i vedkommende Erhvervskommune og fast Beskæftigelse der, men ogsaa til dem, der hverken har Lokale eller fast Beskæftigelse i Erhvervskommunen, men kun staar i et ganske løst Forhold til den vedkommende Erhvervskommune gennem deres Forbindelse med en Institution i Kommunen, der som oftest vil være af den Art, at Kommunen er ganske overordentlig glad ved at være Hjemsted for en saadan Institution. Jeg kan ikke finde det rimeligt og billigt overfor Opholdskommunen. Maa jeg samtidig

tilføje en Bemærkning i Anledning af, at jeg har hørt den Opfattelse gjort gældende fra en eller anden Side: Ja, de Folk, der har en Indtægt af 3,500 Kr. eller maaske meget mere, kan taale at betale denne Skat. Ja, det kan de rigtignok, men der er jo heller ikke Tale om at unddrage dem fra at betale Skat, Spørgsmaalet er det: Har Erhvervskommunen Spor af rimeligt Krav paa at faa Skat af Folk, der staar i et saa løst Forhold til Kommunen gennem en Institution, der rimeligvis tilfører Kommunen en Indtægt? Og et andet Spørgsmaal, der for os er det mest afgørende, er det: Er det rimeligt og billigt overfor Opholdskommunen at berøve den en saa stor Del, som der her er Tale om, af den Skatteindtægt, den kan have af dem, der har Ophold i den? Dette sidste vil Forslagsstillerne besvare absolut benægtende. Det er ikke billigt. Det er ikke alle Opholdskommuner, der er godt stillede. Der er tværtimod mange af dem, der ligger ind til de store Byer, der er ret uheldigt stillede, og der maa dog ikke blot tages Hensyn til Erhvervskommunen, men ogsaa til Opholdskommunen. Jeg skal derfor meget anbefale ogsaa Ændringsforslag Nr. 1 til Vedtagelse.

Skulde disse to Ændringsforslag atter blive forkastet — ja, Ændringsforslaget under Nr. 2 har ikke været stillet før i den foreliggende Form, der er foretaget en fuldstændig Omredaktion, hvad baade Form og Realitet angaar —, men skulde de nu stillede Forslag blive forkastet, har Forslagsstillerne fundet det rigtigst at stille et subsidiært Ændringsforslag, som jeg skal sige et Par Ord om. Mindretallet har, som sagt, fundet det rimeligt at imødekomme det Billighedskrav, som København og Nabokommuner ubetinget har paa at faa et noget større Indtægtsbeløb skattefrit end de øvrige Kommuner i Landet. Det har ligeledes fundet det billigt, at den mellemkommunale Beskatning ikke bliver udvidet saa stærkt, som jeg allerede har omtalt, saa at den omfatter Personer, der er knyttede i saa løst Forhold til Erhvervskommunen som Bestyrelsesmedlemmer af eller Repræsentanter for et i Erhvervskommunen domicileret Selskab „og lignende“. Men skulde disse Forslag igen blive forkastet, har man fundet, at det saa vilde være rigtigst at vedtage det Forslag, som vi under Nr. 3 til § 1 har stillet subsidiært, nemlig at der i alle Tilfælde, hvor der er Tale om mellemkommunal Beskatning, skal være et skattefrit Fradrag. Da det nu ved denne Sags anden